

துன்பம் பிறர்க்கு!நல் இன்பம் தமக்கெனும்  
 துட்ட மனோபாவம்,  
 அன்பினை மாய்க்கும்; அறங்குலகைக் கும்;புவி  
 ஆகந் தனகைக் கடுக்கும்!  
 வன்புக் கலொம் அதுவதேனுணையாய்விடும்  
 வறுமையெலாம் சரேக்கும்!  
 "இன்பம் எல்லார்க்கும்" என்றசொல்லிப் பரிகை  
 எங்கும் முழங்கிடுவாய்!

தாமும் தமர்களும் வாழ்வதற்கே இந்தத்  
 தாரணி என்றவண்ணம்,  
 தீ மகைக்கெல் லாம்துணையாகும்; இயற்கையின்  
 செல்வத்தையும் ஒழிக்கும்!  
 தமேலர்ச் சாலையையும் பமைபுனல் ஓடையும்  
 சித்தத்திலே சரேப்போம்!  
 "கஷமேம் எல்லார்க்கும்" என்றசொல்லிப் பரிகை  
 சுகம் முழங்கிடுவாய்!

நல்லவர் நாட்டினை வல்லவர் தாழ்த்திடும்  
 நச்சு மனப்பானமை,  
 தொல்புவி மலேவிழும் பரேடியாம்; அது  
 தயமதைனைப் போக்கும்!  
 சொல்லிடும் நஞ்சில் எரிமலை புகம்பம்  
 சமீபத் தகாதுகண்டாய்!  
 "செல்வங்கள் யார்க்கும்" என்றே சொல்லிப் பரிகை  
 திக்கில் முழங்கிடுவாய்!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165puthiyaulagam.htm#dt144>